

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 24. maj 2011
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPMHE
Sags nr.: 1102879
Dok nr.: 480591

Folketingets Sundhedsudvalg har den 1. marts 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 484 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 484:

"Ministerens kommentarer ønskes til de problemstillinger som er rejst i notatet fra Region Syddanmark om "Tryghedskassen". Ministeren bedes herunder oplyse, om han er indstillet på at etablere en ubureaukratisk ordning, hvor den enkelte patient, der har fået terminalbevilling til medicinen ikke skal betale særskilt for de sprøjter, kanyler og drop, der indgår i tryghedspakken."

Svar:

Det fremgår af notatet fra Region Syddanmark, at afregningen for de utensilier (sprøjter, kanyler og drop), der indgår i "Tryghedskassen" kan give anledning til praktiske problemer i forbindelse med udleveringen fra apotek, fordi udgifterne hertil ikke er dækket af patientens terminalbevilling til medicin.

Jeg kan bekræfte, at der ikke er hjemmel til at yde tilskud til de utensilier, der er i "Tryghedskassen" efter reglen i sundhedslovens § 148 om terminaltilskud. Hvis der skal ydes tilskud til utensilierne efter medicintilskudsreglerne, herunder fx reglen om terminaltilskud, skal sundhedsloven ændres.

Region Syddanmark er i sit notat inde på, at udgifterne til utensilier eventuelt kan dækkes efter servicelovens bestemmelser.

Da serviceloven henhører under Socialministeriet, har jeg forelagt spørgsmålet her og kan på den baggrund oplyse, at de enkelte kommunalbestyrelser (såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis) kan yde hjælp til sygeplejeartikler og lignende efter servicelovens § 122 til plejekrævende personer, som vælger at dø i eget hjem. Hjælpen ydes uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at døende personer, som ønsker at blive plejet i hjemmet, ikke påføres udgifter til sygeplejeartikler og lignende, som de ikke ville have haft under indlæggelse på sygehus.

Udtrykket "kan yde hjælp" skal derfor ikke forstås sådan, at kommunalbestyrelsen frit kan vælge, om den vil yde hjælp til nogle af de ydelser, som er omfattet af § 122. Udtrykket "kan yde hjælp" skal forstås således, at hjælpen skal ydes efter en konkret, individuel vurdering af, om betingelserne er opfyldt, herunder om hjælpen er sagligt begrundet sammenholdt med bestemmelsens formål.

Det er ikke nærmere reguleret i serviceloven, hvorledes kommunerne skal stille sygeplejeartikler o. lign. omfattet af servicelovens § 122 til rådighed.

Jeg kan således konstatere, at det er op til den enkelte kommunalbestyrelse – på baggrund af en konkret vurdering - at beslutte, hvorvidt der eventuelt kan være grundlag for at dække udgifterne til utensilierne i "Tryghedskassen" efter servicelovens § 122.

Jeg vil dog samtidig gerne understrege, at Kommunalbestyrelsen efter § 5 i bekendtgørelse om hjemmesygepleje har pligt til at sikre, at der i forbindelse med opgavevaretagelsen i hjemmesygeplejen er adgang til almindeligt anvendte plejehjælpemidler, herunder sygeplejeartikler, således at nødvendig sygepleje og behandling umiddelbart kan iværksættes. Det gælder naturligvis også i forbindelse med pleje og behandling af personer, som vælger at dø i eget hjem.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Mette Touborg Heydenreich